

ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಅಯ್ಯನಯ್ಯಂಗಾರ್ಯ ಸಂಪತ್ತುಮಾರ
ನಾರಾಯಣ ಜೀಯರ್ ಸ್ವಾಮಿಯವರ
ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ

ಮಂ. ಆಜಿ. ನಾರಾಯಣೈಯಂಗಾರ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು

Publishers

Sri Mandayam Annadhoray

Srinivasa Iyengar – Yadugiriamma Trust
No. 9, Appajappa Agrahara, Chamarajpet
BANGALORE -18

ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಯವರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಚರಿತ್ರೆ

ಈ ತೈತ್ತಿರೀಯೋಪನಿಷತ್ತಿಗೆ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾ
ನವನ್ನು ಪರಮಕೃಪೆಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಯದುಗಿರಿ
ಯತಿರಾಜ ಸಂಪತ್ಕುಮಾರ ರಾಮಾನುಜಜೀಯರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ
(ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ಉ. ರಾ. ಅ. ಐಯ್ಯ
ನೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು) ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ.

ಆರಂಭ

ಯಾರೊಬ್ಬ ಮಹನೀಯರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಆನಂದ ಅನುಭವಿಸ
ಬೇಕಾದರೂ ಅವರ ಧೈಯದ ಪ್ರಕಾರ ತಿಳಿಸುವುದೇ ಕ್ರಮವೆಂಬುದು ಸರ್ವ
ವಿದಿತವಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಯತಿರಾಜಸ್ವಾಮಿಗಳವರು, ಅಂದರೆ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀ. ಉ. ಐಯ್ಯನೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಋಷಿಗಳ ಧೈಯವನ್ನು
ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ; ಆಳ್ವಾರುಗಳ ಧೈಯಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅಂದರೆ
ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳ ಧೈಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ. ಅವರು ಆಚಾರ್ಯರುಗಳ
ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾದುದರಿಂದ, ಈಗ ಅವರು ಆಚಾರ್ಯರ ಗುಂಪಿನ ಮುಖ
ಡರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿರುವರು.

ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ವಂಶ

ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಉ.
ಅನಂದಾಳ್ವಾರ್ ಅಥವಾ [(ಅನಂದ - ಅಣ್ - ಪಿಳ್ಳೆ = ಅನಂದಾಂಪಿಳ್ಳೆ)
ಎಂಬ ಮಹನೀಯರು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಕಾವೇರಿ
ನದಿಯ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ಕಿರಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ತಿರುಪತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ
ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ
ದ್ದುದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅವರ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ
ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಐದು ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರುಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಆಚಾ
ರ್ಯರುಗಳಾದರು. ಒಂದು ಗುಂಪಿನವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು, ಕುನ್ನ ಪಾಕ್ಕಂ ಅರ್ಪ್ಪ

ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಈ ಮಹನೀಯರು ವಿಜಯನಗರ ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ಮದ್ದೂರಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಪುರಂ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಜಹಗೀರಾಗಿ ಪಡೆದರು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ಹೊನ್ನಲಗೆರೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರುಗಳ ಅಗ್ರಹಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಕುಟುಂಬದವರಿಗಲ್ಲಾ ಆಚಾರ್ಯ ಪುರುಷರಾದರು. ಅದುದರಿಂದ ಇವರ ವಂಶೀಕರಿಗಲ್ಲಾ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಪುರಂ ಆಚಾರ್ಯ ವಂಶಸ್ಥರೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಈ ಅರ್ಪಣೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಲೆಗಳಾದಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಉ. ರಾಮಾನುಜೈಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಚಾರ್ಯ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು; ಇವರು ಕಾಲವಾದಮೇಲೆ ಇವರ ಕುಮಾರರು ಶ್ರೀ ಉ. ಐಯ್ಯನೈಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಚಾರ್ಯರಾದರು; ಇವರು ಕಾಲವಾದಮೇಲೆ ಇವರ ಪುತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಉ. ರಾಮಾನುಜೈಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಚಾರ್ಯರಾದರು. ಈ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಮಂಡಯಂಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಅನಂದಾಂಪಿಳ್ಳೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪಿನ ಆಚಾರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಉ. ಮಂಡಯಂ ತಾತಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ (ಮಗಳಮಗಳು) ಮೊಮ್ಮಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಂಗಮ್ಮನವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜೈಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ-ಶ್ರೀರಂಗಮ್ಮ ಈ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಐದು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳೂ ಮತ್ತು ಐದು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೂ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಪುತ್ರರೇ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಉ. ಐಯ್ಯನೈಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಮತ್ತು ಈಗ ಶ್ರೀ ಯತಿರಾಜಸಂಪತ್ಕುಮಾರ ರಾಮಾನುಜ ಜೀಯರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಮಹನೀಯರು. ಇವರು ತಂದೆಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜಪುರಂ ಆಚಾರ್ಯವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು; ತಾಯಿಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರ್ ತಾತಾಚಾರ್ಯರ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು.

ಶ್ರೀ ಉ. ಅಯ್ಯನಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ ಜನನ ಮತ್ತು ಬಾಲ್ಯ
(1887 ರಿಂದ 1896)

ಶ್ರೀ ಐಯ್ಯನೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯನೆಂಬ ಮಗುವು ಆಚಾರ್ಯ ಪುರುಷರಾದ

ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ ಮಗನಾಗಿ, ಆಚಾರ್ಯ ಪುರುಷರಾದ ಆಳ್ವಾರ್ ತಾತಾಚಾರ್ಯರ ಮೊಮ್ಮಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಂಗಮ್ಮನ (ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ) ಸರ್ವಜಿತ ಸಂವತ್ಸರದ ಮೀನಮಾಸದ (1887 ಏಪ್ರಿಲ್) ಹಸ್ತನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಈ ಶ್ರೀರಂಗಮ್ಮನ ತಂದೆಯಾದ ಶ್ರೀ ಪರಮೈಕಾಂತಿ ಅಳಶಿಂಗ್ರಾಚಾರ್ಯರು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಮಾಂತವೇದ ಪಾಠವನ್ನೂ ಕಲಿತು ಪೂರ್ವಾಪರ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ ಪೌರೋಹಿತ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮಗುವಿಗೆ ಆನಂದಾಳ್ವಾರ್ ವಂಶೀಕರಾದ ಎರಡು ಆಚಾರ್ಯ ಪುರುಷರಗುಂಪಿನ ಪರಂಪರೆಯ ಸದಾಚಾರಗಳೂ ಮತ್ತು ಧೈಯಗಳೂ ಮಾತಾ ಮಹನ ವಿದ್ಯಾಪಾಂಡಿತ್ಯವೂ ಸಹ ಅವರ ರಕ್ತದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ಸದಾಚಾರಗಳೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ತಲೆದೋರಿದವು. ಈ ಬಾಲಕನು ಮಂಡ್ಯವೆಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗಳೊಡನೆ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರ ಹತ್ತಿರವೇ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪಾಶುರ ಗಳನ್ನೂ ಸಂತೆ ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿದನು. ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲೂ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತನು. ಪಾಠಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇವನ ಬುದ್ಧಿ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿದರು. ಇವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಈ ತಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸದಾಚಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಈ ಬಾಲಕನು ಮಂಡ್ಯದ ಜನಾರ್ದನ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪೂಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಆನ್ವಯಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೈವಭಕ್ತಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಈ ಮಹನೀಯರ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾಶ್ರಮ

(1896 to 1909)

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಾತಿಯ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉದಾಸೀನರಾಗಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಕುಲಾಚಾರಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ

ಇಂಗ್ಲೀಷು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿ, ಡಿಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಶ್ರೀ ಐಯ್ಯನೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯನೆಂಬ ಬಾಲಕನು ಮಾತ್ರ 1896ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲೇ ಉಪನಯನ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಯಾದಾಗಲೇ, ತಾನು, ತನ್ನ ಇತರ ಬಂಧುಗಳು ಸ್ನೇಹಿತರು ಇವರುಗಳ ಹಾಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಪೂರ್ವಕಾಲದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತ-ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೇ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಕಾಲದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುವುದಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಆಚಾರವನ್ನೇ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಆಚಾರ್ಯ ಪೀಠವನ್ನು ಆದರ ದೊಡನೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕೈಂಕರ್ಯ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ಒಂಭತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ದೃಢವಾದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಈ ನೈದಿಕ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವನ ಜೀವನವು ಬಡತನದ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತು ಬಂಧುಗಳು ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಈ ಮಹನೀಯ ಬಾಲಕನು ಸಹನೆಯಿಂದಲೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೂ ವರ್ಣಾಶ್ರಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಆಚಾರಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ನೈದಿಕ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು, ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈ ದೃಢ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿದುದು ಈ ಮಹನೀಯನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇವನಿಗೆ ಉಪನಯನವಾದ ಮೇಲೆ ಅವನ ತಂದೆಯವರು ವೇದಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿದರು. ವೇದಗಳ ಮತ್ತು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಂತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಇವರು 1901ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀ ಆಜಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ದೇವಶಿಖಾಮಣಿ ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಳಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾವ್ಯ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿತರು.

1898ನೇ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಐಯ್ಯನೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪಂಚ ಸಂಸ್ಕಾರವಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ತಾವು ಆಚಾರ್ಯ ಪುರುಷ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯ ಆಚಾರ್ಯ ಪುರುಷರಾಗಬೇಕೆಂದೂ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರು. ಇವರ ತಂದೆ ಯವರು 1903ನೇ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಇವರ ಹದಿನೈದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲವಾದರು. ತಾಯಿ, ಅಕ್ಕತಂಗಿಯವರು, ತಮ್ಮಂದಿರು ಇವರಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಇವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಬಡತನದ ಕಷ್ಟ ಜೀವನವು ಒದಗಿತು. ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಇವರೂ ಮತ್ತು ಇವರ ಕುಟುಂಬದವರೂ ಮಂಡ್ಯ ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದು ಇವರ ಸೋದರ ಮಾವ ಪರಮೇಶ್ವರಾಂತ್ರಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರ ಸೋದರಮಾವನವರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯನ್ನು ಇವರುಗಳಿಗೆ ವಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ವರುಷಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಭತ್ತವು ಇವರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು; ಇವರ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು : ಮತ್ತು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಾಗಿ ಇವರ ತಾಯಿ ಸಾಧ್ವೀಮಣಿ ಶ್ರೀರಂಗಮ್ಮನವರು ಜಾಣತನದಿಂದ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಬಡತನದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದರು.

1903ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ 1905ನೇ ಇಸವಿಯವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಐಯ್ಯನೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಮೈಸೂರು ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಸುಮಾರಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಕಲಿತರು. ಇವರು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದುದಲ್ಲದೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಮಹಾ ವಿದ್ವಾನ್ ಪಂಡಿತ ದೇವ ಶಿಖಾಮಣಿ ರಾಮಾನುಜೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ ಹತ್ತರ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಆಮೇಲೆ 1905ರಿಂದ 1908ರ ವರೆಗೆ ಮೇಲುಕೋಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆದು

ದಲ್ಲದೆ ಆ ಕಾಲದ ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಉ ಆಳ್ವಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಪುತ್ರ ತರ್ಕ ತೀರ್ಥ ಲಕ್ಷ್ಮೀತಾತಾಚಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲೂ ಅವರ ಗೃಹದಲ್ಲಿಯೇ ಗುರುಕುಲ ವಾಸ ಮಾಡಿ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರ ವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದರು. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ 1909ನೇ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ವೇದ ವೇದಾಂತ ಸಭೆಯವರಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತೇರ್ಗಡೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದ ಕುನ್ನುಪಾಕ್ಕಂ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರವರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಬಹು ಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಈ ಐಯ್ಯನೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಈ ಸಭೆಯ ಪರೀಕ್ಷಕರೂ ಆದರು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಮಹನೀಯರು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ವ್ರತಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಆಚಾರಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಪಾಲಿಸಿದರು. ಇವರ ಬಂಧುಗಳೂ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಇವರನ್ನು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಇವರು ಮನ ಸೋಲದೆ ಆಹಾರ ವಿಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿ ಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಾ, ಯಾವ ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೂ ಹೋಗದೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಎದೆಗೆಡದೆ ಸದಾ ತನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ಯಾವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲೇ ನಿರತರಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಜೀವನ

(1910 ರಿಂದ 1931ರ ವರೆಗೆ)

ಈ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 1910ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆತನದ ಶ್ರೀ ಸೌ. ಆಂಡಾಳಮ್ಮನೆಂಬ ಮಂಡಯಂ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕನ್ಯೆ ಯೊಡನೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಅವರ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅಂದಿ ಗಿಂತ ಇವರು 1954ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ಮದುವೆಯ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಭಾರ್ಯೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ “ಧರ್ಮೇಚ, ಅರ್ಥೇಚ, ಕಾಮೇಚ ನಾತಿ ಚರಾಮಿ” ಎಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ ಪರಿಪಾಲಿಸಿದರು. 1911ರಿಂದ 1913ರವರೆಗೆ ಇವರು ಮೈಸೂರಿ

ನಲ್ಲಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ನವೀನ ತರ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿ ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು ಇವರುಗಳಿಂದ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಪಾರಿತೋಷಕ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿರುವ ಪಂಚ ಮಹಾಯಜ್ಞಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಆಚಾರಗಳನ್ನೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚುವ ಹಾಗೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. 1914ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಮೀಮಾಂಸಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ ವಿದ್ವತ್ಪರಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಇವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನೂ, ಲೌಕಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇವರಿಗೆ ಆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೇ ಲೈಬ್ರೇರಿಯನ್ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಾವೇ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದುದಲ್ಲದೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾದರು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ರಜಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಹನೀಯರು ಮೇಲುಕೋಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಆಚಾರ್ಯ ಪುರುಷರೂ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಉ. ಅಳ್ವಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಮಹಾ ಪಂಡಿತರಾದ ಸ್ಥಾನೀಕಂ ಪಂಡಿತರತ್ನಂ ಕುಪ್ಪಣ್ಣೆಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲೂ ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯ ರಹಸ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಯತಿರಾಜ ಮಠದ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ ವಿದ್ವಾನ್ ಆಸೂರಿ ಆನಂದಾಳ್ವಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲವು ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದರು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಶ್ರೀ ಪರಕಾಲ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾದ ಆತ್ಮಕೂರು ರಂಗಾಚಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರಂ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲೂ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ ಅವರುಗಳಿಂದ ಆಸ್ತಿಕ ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶ್ರೀ ಆಸೂರಿ ಆನಂದಾಳ್ವಾರೊಂದಿಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ವಂತ ವಾಗಿಯೂ ಉತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಕಾಲಡಿ,

ಹೈದರಾಬಾದ್, ಕಾಂಚಿಪುರಂ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಏ Fಡಿಸಿದ್ದ
ವಿದ್ವತ್ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು.

ಹೀಗೆ ಈ ಮಹನೀಯರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಲೌಕಿಕ
ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಗೌರವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರು
ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜು; ಅಧಿಕಾರಿಗಳು 1918ರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ “ಸಂಸ್ಕೃತ
ಪರೀಕ್ಷಾ ಇಲಾಖೆಯ ಪಂಡಿತರು” ಎಂಬ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಅವರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಈ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಆರು ವರುಷ
ಗಳಿದ್ದರು ; ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ವೇದಾಂತ
ದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯನ್ನು “ಹೊಂದಿ” ವಿಶಿಷ್ಟಾ
ದ್ವೈತ ವೇದಾಂತ ವಿದ್ವಾಂಸ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ
ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರ
ಎರಡು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳೂ ಮತ್ತು ಎರಡು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ ಇವರ ಪೋಷಣೆ
ಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಇವರುಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೂ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಕಾಲೇಜು
ಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಇವರದಾಗಿತ್ತು. ಇವರ
ತಮ್ಮಂದಿರು ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದು, ಪದವೀಧರರಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಪದವಿ
ಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು
ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. 1924ರಲ್ಲಿ ಈ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜಿನ
ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದವುಂಟಾದುದರಿಂದ ತಮಗೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ
ಎಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಕಷ್ಟಗಳೂ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಇವರು ಸಂಸ್ಕೃತ
ಕಾಲೇಜಿನ ಪಂಡಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವತಂತ್ರರಾದು
ದಲ್ಲದೆ, ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಲಿತು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ
ವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಈ ವಿರಾಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ 1924ರಿಂದ 1931ರವರೆಗೆ
ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಯೋಧ್ಯ, ಪಾಟ್ನಾ, ಗಯಾ ಮುಂತಾದ ಉತ್ತರದೇಶ
ಗಳಲ್ಲೂ, ಕಾಂಚಿಪುರಂ ಶ್ರೀ ವೆರಂಬೂದೂರು, ತಿರುವಲ್ಲಿಕ್ಕೇಣಿ, ತಿರುಪತಿ
ಮುಂತಾದ ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರೊಡನೆ
ಸಹವಾಸ ಮಾಡಿ ವಿಶೇಷ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಆಮೇಲೆ ಬೊಂಬಾ

ಯಿಗೆ ಬಂದು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗಾಧಿ ಅನಂತಾಚಾರ್ಯರ ಶ್ರೀ ಮಠದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳು ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ “ ಸುದರ್ಶನ ಮುದ್ರಾಲಯದ ” ಸಹಾಯಕ ಸಂಪಾದಕ ರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಾಹಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆ ಯಲ್ಲೂ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲೂ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಕಷ್ಟ ಕಾಲ ದಲ್ಲೂ ಇವರು ತಮ್ಮ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಆಚಾರ ಗಳನ್ನೂ, ಆಚಾರ್ಯ ಪದವಿಯ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಿಜಯ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮ ದೇವರ ನಿತ್ಯ ತಿರುವಾರಾಧನವನ್ನೂ ತಪ್ಪದೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು.

ಈ ವಿರಾಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢ ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆದು ಪದವೀಧರರಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತ ರೊಡನೆ ಕಲಿತು ಅವರೊಡನೆ ತತ್ವ-ಹಿತ-ಪುರುಷಾರ್ಥವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾ ವಿಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ತತ್ವ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾರಾಂಶಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಭಾರತ ಜನಾಂಗ ಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ, ಸ್ವಾಮಿವಿವೇಕಾನಂದ, ಮತ್ತು ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿ ಇವರುಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂದೇಶಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಪರಿ ಶೀಲಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು, ಮಂಡಯಂ ಸಮುದಾಯದ ಮುಖಂಡರೊಡನೆ ಸೇರಿ, ಶ್ರೀ ಮಂಡಯಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಕ್ಕೂ, ಶ್ರೀ ಮಂಡಯಂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಸಭೆಗೂ, ಶ್ರೀ ಮಂಡಯಂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಿಗೂ (conference) ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಯತಿರಾಜಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಅನೇಕ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಜೀವನ (1931-1954)

ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಗೆ ಸಂಸಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಿತು. ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿ

ಯಿಂದ ತಿರುವಾರಾಧನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಶ್ರೀರಾಮನ ಕೃಪೆಯಿಂದ 1931 ರಲ್ಲಿ ಇವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಉಂಟಾಗುವ ಹಾಗೆ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರಾಗಿ ಇವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಕೆಲಸವನ್ನು 1947 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ಅರವತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನ ವರುಷದವರಿಗೆ ಹದಿನಾರು ವರುಷಗಳ ಕಾಲ ಉತ್ತಮರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದರು. ಇವರು ಚಿಂತಾಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮದರ್ಜೆಯ ಪಂಡಿತ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿ ಪಾಠಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ಗೌರವವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದರು. ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರುಗಳು ಇವರನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಹಾಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಊರಿನಲ್ಲಿ ವೇದಾಂತ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಊರಿನವರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ, ಗೌರವವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದರು. ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇವರ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇವರು ಸದಾಚಾರಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯ ಪೀಠವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಸಮಾಶ್ರಯಣ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಪಡೆದವರಿಗೆ ಕಾಲಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಮತವನ್ನು ಪ್ರಚಾರಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮುಖ್ಯಧೇಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರು ಕೆಳಗೆ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದರು-ಆಚಾರ್ಯ ಹೃದಯ, ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರ ತಾತ್ಪರ್ಯ, ಗೀತಾರ್ಥ ಸಂಗ್ರಹ, ಸಹಸ್ರನಾಮ ಭಾಷ್ಯ, ಅಷ್ಟ ಶ್ಲೋಕೇ, ಮುಮುಕ್ಷುಪ್ಪಡಿ, ಪ್ರಮೇಯ ಶೇಖರಂ, ಅರ್ಥಪಂಚಕ, ನವರತ್ನ ಮಾಲೆ, ನವವಿಧ ಸಂಬಂಧ, ಪ್ರಪನ್ನ ಪರಿತ್ರಾಣ, ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯತಾತ್ಪರ್ಯಸಾರ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯ ಹೃದಯ, ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯತಾತ್ಪರ್ಯಸಾರ ಮಾತ್ರ ಅಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಾಸ್ತಿಕವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷು

ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರರೊಡನೆ ವೇದಾಂತ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರಲ್ಲಿ ನಾಸ್ತಿಕತ್ವ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಆಸ್ತೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜಯಶೀಲರಾದರು. ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ವೇದಾಂತ ತತ್ವ ಹಿತ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

1947ರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ 60 ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿದ್ದುದರಿಂದ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಪಂಡಿತ ಪದವಿಯಿಂದ ರಿಟೈರ್ ಆದವ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪುನಃ ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಒದಗಿತು. ಆದರೆ ಈ ವೇಳೆಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಪದವೀಧರರಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ಇವರು 1954 ನೇ ವರ್ಷದವರಿಗೆ ಸಂಸಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ವಾನ್ ಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮವನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದರು. ಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು; ಅಲ್ಲಿ ವಾದಮಾಡಿ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು; ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮೇಲುಕೋಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ; ತಿರುವಲ್ಲಿಕ್ಕೇಣಿಗೆ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವೇದಾಂತಿಗಳ ಸಹವಾಸದಲ್ಲೂ, ದೇವಾಲಯಗಳ ಪೂಜೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಹಾರ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಶ್ರೀ ನೈಷ್ಠವ ಆಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ದೃಢ ವಾದ ನಿಯಮ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಿಂದಾಗ್ಯೇ ಮಕ್ಕಳುಗಳ ಮನೆಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುಮಾರು 1952-54ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಭಾವ ಪರೀಕ್ಷಾಮಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಉಭಯವೇದಾಂತ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಕಾಲಕ್ಷೇಪಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮ ಜೀವನ

(1954 ರಿಂದ)

ಶ್ರೀ ಮಂಡಯಂ ಸಮುದಾಯದ ಮುಖಂಡರು 1953 ರಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಆಗ ಖಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ ಯತಿರಾಜ ಮಠದ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಅದರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ವಯಂ ಆಚಾರ್ಯ ಪೀಠದ ಶಿಷ್ಯರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವವಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ತನಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನೂ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಮತವನ್ನೂ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಯತಿರಾಜಮಠದ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸು" ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಮಾರನೆಯ ದಿವಸವೇ ಎರಡನೆಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ, ತಮ್ಮ ಇತರ ಶಿಷ್ಯರ ಮತ್ತು ಮನೆಯವರ ಅಸಮಾಧಾನದ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಮುದಾಯದ ಹಿತೈಷಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಬಲವೆಂದೆಣಿಸಿ, ಸಮುದಾಯದ ಮುಖಂಡರಿಗೆ ಯತಿರಾಜ ಮಠದ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿತ್ತರು. ಇವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಇವರಿಗೆ ಆಶ್ರಮ ಸ್ವೀಕಾರ ಕೊಡಲು ಸುಮಾರು ಆರುತಿಂಗಳ ಕಾಲವಾಯಿತು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಮಹನೀಯರು ತಮ್ಮ ಭಾರ್ಯೆಯೊಡನೆ ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶಗಳ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ದಿವ್ಯದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಯಾತ್ರೆಮಾಡಿ, ಆಯಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನಮಾಡಿ, ಪವಿತ್ರ ಭಾವನೆಯಿಂದ ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆದು 1954 ರಲ್ಲಿ ಮೇಲುಕೋಟೆ ಯತಿರಾಜಮಠದಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರ ದಿವ್ಯಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಿದರು.

1954 ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ (1967) ಮೇಲುಕೋಟೆ ಶ್ರೀಯತಿ ರಾಜ ಮಠದ ಮಂಡಯಂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಸಮುದಾಯದ ಶಿಷ್ಯರೂ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಸಂಭ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. 1954 ರಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮ ಸ್ವೀಕಾರ ಉತ್ಸವವು ಬಹಳ ಸಂಭ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಅಮೇಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮಠವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಆಸ್ಥಾನಮಾಡಿದಾಗ ಸಂಭ್ರಮವಾಗಿ ಉತ್ಸವ ನಡೆಯಿತು. ತರುವಾಯ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮದರಾಸಿಗೆ ದಿಗ್ವಿಜಯಮಾಡಿ ತಿರುವಲ್ಲಿ ಕೈಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥಾನ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮವಾಗಿ ಉತ್ಸವವು ನಡೆಯಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಅಲ್ಲಿನ ಮಂಡಯಂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಶಿಷ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಅವರ ಎಪ್ಪತ್ತನೆಯ ತಿರುನಕ್ಷತ್ರದ ಉತ್ಸವವನ್ನೂ ಬಹಳ ಸಂಭ್ರಮವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತದ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮುಖಂಡರಾಗಿ ನಿಂತು ನಡೆಸಿದರು. ಮೇಲುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರುಷವೂ ಉತ್ಸವಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈಗ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಎಂಭತ್ತನೆಯ ತಿರುನಕ್ಷತ್ರವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೇಲುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೂ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲೂ ನಡೆದಿವೆ. ಮಂಡಯಂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಸಮುದಾಯದ ಶಿಷ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಯತಿರಾಜ ಮಠಕ್ಕೂ, ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತೋರಿಸಿರುವರು. ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿ, ಪರಮಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಮುದಾಯದ ಶಿಷ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವರು.

ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯತಿರಾಜ ಮಠದ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿರುವ ಈ ಹದಿನೂರು ವರುಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ಮಠದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು

ಬೆಂಗಳೂರು ಮದರಾಸು ಶಾಖಾ ಮಠಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೂಜಾದಿಗಳು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಮಠದ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಅಧಿಕವಾಗಿವೆ, ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಲಾಭವಾಗಿ ಮಾರಲ್ಪಟ್ಟು ಶ್ರೀ ಮಠದ ನಗದು ಆಸ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶ್ರೀ ಪಾದ ತೀರ್ಥದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ, ಶ್ರೀಮಠದ ಶಾಶ್ವತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಹಿಂದಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಆಶೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಮಠದ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯು ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಠಕ್ಕೆ ಕ್ರಯಲಬ್ಧವಾಗಿ ಸೇರಿತು. ಬೆಂಗಳೂರು ಮಠವು ಬಡಾವಣೆಯಾಯಿತು; ಮದರಾಸ್ ಮಠದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣಮಂಟಪದ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಏರ್ಪಾಡುಗಳು ತ್ವರೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಮೈಸೂರು ವಾಣೀವಿಲಾಸ ಅಗ್ರಹಾರದ ಶ್ರೀ ಮಠದ ಖಾಲಿ ನಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಖಾ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಏರ್ಪಾಡು ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಮೇಲುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಶ್ರಮದ ಬಡಾವಣೆಯು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಪವಿತ್ರ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಕೈಗೊಳ್ಳುವರು. ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ತಮ್ಮ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಅನುಕೂಲವನ್ನೂ ಗಣಿಸದೆ ಶ್ರೀ ಮಠದ ನಗದು ಆಸ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಠದ ಮಾಹೇಯಾನಾ ಬರುವ ಆದಾಯದಿಂದಲೂ ಹಣವನ್ನು ಮಿಗಿಸಿ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಂಡಯಂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಶಿಷ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಶ್ರಮ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದ ಕಾಲದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆನೇಕರಿಗೆ ಮೇಲುಕೋಟೆ ಮಠದಲ್ಲೂ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಠದಲ್ಲೂ, ಮದರಾಸ್ ಮಠದಲ್ಲೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಕಾಲಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವಮತ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಧ್ಯೇಯ. ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ನವೀನ ತರ್ಕ ಮತ್ತು ಮೀಮಾಂಸಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದಿದ್ದು ದರಿಂದಲೂ ಈ ಮಠದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯು

ತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯ ಮತ್ತು ಶ್ರುತಕಾಶಿಕಾ, ವೇದಾಂತ ನಾದಾವಳಿ ಮುಂತಾದ ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿ, ವಿದ್ವಾಂಸರೊಡನೆ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥ ನಡೆಸಿ ಆ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ನಿಯಮಿಸಿರುವ ಪಠಿತ್ವಾಭಾಷ್ಯಂ ತತ್ಪ್ರವಚನಃ ಎಂಬ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ವತ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ವೇದಾಂತದ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ; ಈಗಲೂ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೌಢ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯ ಕಾಲಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಆನಂದ. ಇತರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚುವ ಹಾಗೆ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಶ್ರೀ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಪರವಾಗಿ-ಮಂತ್ರ-ಅರ್ಥ-ತಾತ್ಪರ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮ ದಲ್ಲಿಯೂ ಅಂದರೆ “ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ” ಈಶಾವಾಸ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತು, ಕೇನೋಪನಿಷತ್ತು ಇವುಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮತ್ತು “ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣ ರಹಸ್ಯ” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಬರೆದು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಕಠೋಪನಿಷತ್ತು, ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತು, ಬೃಹವಾರಣ್ಯಕ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯ ; ತೈತ್ತಿರಿಯೋಪನಿಷತ್ತು, ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಆರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಲಿಖಿತವಾಗಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿರುವರು. ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಎಂಭತ್ತನೆಯ ತಿರುನಕ್ಷತ್ರದ ಉತ್ಸವ ನಿರ್ವಾಹ ಸಮಿತಿಯವರು ಈಗ ಇವರ ತೈತ್ತಿರಿಯೋಪನಿಷತ್ತಿನ ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಸಮೇತ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಅವರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಲು ಶಿಷ್ಯಾಭಿಮಾನ ಮುಖಂಡರು ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬರೆದಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ಸಾಹಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಲೋಕೋಪಕಾರವೂ ಆಗುತ್ತದೆ.

ವಿಷಯಗಳಾಗಲೀ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪ ವಿಷಯಗಳಾಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಆಳ್ವಾರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ತನ್ನ ಪೂರ್ವಿಕ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಭಕ್ತಿ. ಮೇಲುಕೋಟಿ ದಿವ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ, ಅಲ್ಲಿಯ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಧಿಕವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅಲಸ್ಯ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ಕೂಡ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಕುಂದಮಾಲೆಯಲ್ಲಿರುವ “ ಕೃಷ್ಣ ರಸಾಯನಂ ಪಿಬ ” ಎಂಬ ದಿವ್ಯ ಔಷಧವನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರಿಂದ ತನಗೆ ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಯಸ್ಸನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಠದ ಸಾತ್ವಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆರಹಿತವಾಗಿ, ಕೈಂಕರ್ಯಭಾವನೆಯಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಿರುಮಂತ್ರಾರ್ಥವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪರಮ ಪದದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕಾಲವನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಮುಕ್ತ ತುಲ್ಯರಾಗಿ ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿರುವರು.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಭಗವಂತನು ಈಗಿನ ಶ್ರೀಯದುಗಿರಿ ಯತಿರಾಜಸಂಪತ್ಕುಮಾರ ರಾಮಾನುಜಜೀಯರ್ (ಶ್ರೀ ಉ. ಐಯ್ಯನೈಯ್ಯಂಗಾರ್) ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಹಾಗೆ ದೀರ್ಘಾಯಸ್ಸನ್ನೂ, ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿ. ಅವರು ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಮತವನ್ನೂ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಲಿ. ಶ್ರೀ ಮಠದ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿ ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಂಡಯಂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಶಿಷ್ಯಾಭಿಮಾನಗಳಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ-ನೈತಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡಿ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ. ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮಂಡಯಂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವಿಶಾಲ

ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲೂ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು. ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಪುರಂ ಆಚಾರ್ಯ ಪುರುಷ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿರುವರು ; ಈಗ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮೇಲುಕೋಟೆ ಯತಿರಾಜ ಮಠದ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಯತಿರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾಗಿರುವರು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಚಾರ್ಯ ಪೀಠಗಳು ಇವ ರಲ್ಲಿ ಮಿಳಿತವಾಗಿವೆ.

ಮಂ. ಆಜಿ. ನಾರಾಯಣೈಯಂಗಾರ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು.

